

FENNMARADNI!

Építsük meg a Világ Győzelmes Engesztelő Királynőjének kápolnáját!

fotó: 12.kerulet.ittlakunk.hu

Két esztendeje hallottam Orbán Viktor miniszterelnök úr egyik, mindnyájunk sorsával foglalkozó beszédében: „Tekintve, hogy mi, magyarok, a világ népességének mindössze 0,2 százalékát tesszük ki, csupán egyetlen stratégiánk lehet: fennmaradni a földkerekség népeinek örvénylésében!” Mint mindig, a miniszterelnök úr akkor is pontosan fogalmazott: az idő igazolta, hogy a huszonegyedik század második évtizedében pusztá létezésünk forog kockán. Bár mi általában védekeztünk, soha nem gyarmatosítottunk, bennünket mégis (sokan) eltüntetnének a Föld színéről.

Mostanában is megtapasztalhatjuk, hogy az igazság védelme mindig szabadságharc a hazugságok ellen.

Érdemes hát újra meg újra feltennünk a kérdést: kik is vagyunk tulajdonképpen mi, magyarok? A válasz egyik elemét őstörténetünk vizsgálatakor Pap Gábor művészettörténész már megfogalmazta. Őt idézem: „...Kétféle embertípus, és ennek megfelelően kétféle társadalom-modell működik emberlétünk kezdetétől a világban. Mint egyének másokért vagy mások rovására élhetünk. Az első esetben két-két ember vagy embercsoport között minden fajta küzdelem csak egymásért folyhat. A tétje pedig az, hogy a másik félben szunnyadó értékeket a felszínre hozzuk. Az ilyen küzdelemnek nincs vesztese, győztesnek pedig az mondhatja magát, aki a másikat maga fölé tudja emelni. A mi mondai őstörténetünkben ezt a küzdelemtípust Hunor és Magyar életvitele példázza. A másik esetben a küzdelem az egyéni, illetve a csoport-érdek kíméletlen érvényesítésére irányul. Az erkölcs ebben semmiféle szerepet nem játszik, az érdek pedig a következő módszert diktálja: tudd meg, ki lehet jobb nálad, és idejében semmisítsd meg! Erre példa a bibliai Káin, aki megölte az ártatlan Ábelt, illetve az ugyancsak testvérgyilkos Romulus, aki Rémussal cselekedte ugyanezt. Ha az emberiség ezt a viselkedési modellt érvényesíti – ez történik most is – leépülése feltartózatlanul bekövetkezik. A másik rovására történő érdek-érvényesítés ugyanis az állatvilág jellemző viselkedés-modellje, nem az emberé.” Eddig az idézet.

És most pillantsunk bele Jézus édesanyja, országunk birtokosa, a Regnum Marianum királynőjének szemével a magyar történelembe, és próbáljuk meg átérezni, amit Égi Édesanyánk Natália nővérnek, huszadik századi legnagyobb látnokunknak mondott: „Ez a nemzet ugyanúgy végigjárta a keresztutat, mint az én fiam, ezért nem pusztulhat el soha. Fiam kéri, hogy a magyarok építsenek tiszteletemre engesztelő kápolnát Budán, a Szent Anna réten, ahová Ő kegyelmeivel leszállhat, hogy vele együtt imádkozzunk, és kérjük az Atyát, bocsáttassanak meg az emberek vétkei, hogy visszatérhessenek az elhagyott Istenhez. A háborúban, gyűlöletben és káoszban vergődő emberiségnek, s a halálosan megsebzett bolygónak egyetlen reménye, hogy Isten megbocsát, és engesztelő istenanyai szívem szeretetlángja fellobbantja a Földön minden emberben a krisztusi szeretet tüzét, a békét.”

Az engesztelő ima mozgalom tervét XII. Pius pápa megvizsgálta, s a Natália nővérnek küldött „természetfeletti”, égi üzenetet hitelesnek találta! Egyházi vezetőink azonban halogatták a megvalósítás tervét; annak világtörténelmi jelentőségű, jó hatását Mindszenty József esztergomi bíboros, prímás felismerte, s elkezdődhetett a kápolna

alapköveinek lerakása a budai Svábhegyen, „a magyarság szent hegyén”, de a naptár már 1944. december nyolcadikát mutatott, s a szovjet csapatok Vácánál jártak.

A második világháború utáni események, az Istent tagadó uralom eleve lehetetlenné tette, hogy a kápolna felépüljön, s az imamozgalom kibontakozzon, pedig az égiek még azt is „lediktálták” Natália nővérnek, hol álljon, és hogyan nézzen ki az épület! Az akkori budapesti főépítész, Hermány Géza a mennyei utasításokat követve rajzot készített, majd megállapította, hogy a terv tökéletes! A rendszerváltás után ismét téma lett a kápolnaépítés, de az ígéretes kezdet után megtört a lendület. Sok hívő ugyan kijár a Szent Anna rétre, és imádkozik, de Jézus kérését még mindig nem teljesítettük!

Az emberiség történetének utolsó 3500 évében mindössze 230 békés év akadt – bizonyítják a kutatók. Ez a gyakorlatban annyit tesz, hogy szinte mindig gyűlölködtünk, háborúztunk, gyilkoltunk, kiraboltuk, megaláztuk egymást. (Megjegyzendő, hogy a szanszkrit nyelvben a háború fogalma a „vágyakozás több tehénre” jelentést hordozza.) Ám bárhol is éljenek bolygónkon nők vagy férfiak, bármilyen társadalmi szervezettségben, mindenütt Istentől függő, ugyanakkor egyedi személyek, s döntéseikben Istentől kapott szabadságot élveznek. Mi, magyarok két iszonyatos világháborúba kényszerültünk bele főként azért, mert szépséges élőhelyünk, a Kárpát-medence, a hadak útján fekszik. De mi is tele vagyunk vétkekkel; elég talán, ha egy másik, csak ránk vonatkozó statisztikát ismertetek – a második világháború vége óta legalább hétmillió! jövendő magyart, védtelen és ártatlan magzatot öltünk meg legvédelemben helyükön, az édesanyák méhében! Őket nem az ellenség, hanem mi magunk pusztítottuk el! Ugyanakkor nincs még egy nemzete a világnak, melynek annyi ősi, „archaikus”, Krisztust és az édesanyját magasztaló imája lenne, mint nekünk! Nemzetünk ilyen hatalmas lelki feszültségben él, s ez akkor is valóság, ha ennek tényét nem mindig tudatosítjuk. Már ez az állapotunk is megkívánná az engesztelést, de nem csak magunkért, a világ minden népéért kellene imádkoznunk a majdani Szent Annaréti kápolnában. És nem csak ott! Miközben Európa nyugati részén és a világ sok más helyén Isten házait rombolják, a mi Makovecz Imrénk Szent Mihály tiszteletére megtervezte minden idők talán legistenközelibb templomát, helyét a budapesti Felső-Krisztinavárosban jelölve meg.

Sorsszerű, hogy a kápolna felépítése miért váratott magára? Mert most, a huszonegyedik században már fel tudjuk fogni, miért hirdette tanítványainak Jézus: Én vagyok az ÚT, az IGAZSÁG, és az ÉLET? Lehet, hogy már értjük: Ő az ÚT, mert az

Atyához vezető utat csak Ő ismeri? És Ő tudja, hogy az IGAZSÁG: az Atya maga a szeretet. Mi, emberek valamennyien Isten gyermekei vagyunk, s Isten azért lehelt belénk életet, hogy békében tovább építsük, amit ő megteremtett. Mert az ÉLET nem más, mint a szeretet működés közben.

Jézus földi életét tanulmányozva úgy képzelem, hogy a SZERETET az univerzum legnagyobb hatalma, mert nem ismer határokat és minden képzeletet felülmúló a vonzása. Életünkben a legfontosabb a szeretet sok-sok formájának megbecsülése és tisztelete. A szeretet nem csupán érzés vagy vonzalom. A szeretet létezésünk essenciája, erőnk, a jövőbe vezető út. Az ember annyi, amennyi a szeretete.

Az ÉLET reménysége a boldogság, a beteljesülés és a folytonosság. Bocsáss meg másoknak, mert a tegnapot már megélted! Az élet nem mögöttes – előtted van! Az élet nem történelem vagy emlék! Az élet az, ami a szemed láttára születik meg!

Fontos, hogy légy képes az ELISMERÉSRE. Az elismerés tiszteletet jelent, de sokkal több annál! Nyilvánítsuk ki elismerésünket Isten iránt, magunk iránt, testvéreink iránt, az élet minden formája iránt. Az elismerés azzal kezdődik, hogy tudod: közted és a Teremtőd között fennáll egy szerződés, amelyben minden válasz és forrás benne van, ami életed működtetéséhez szükséges. Az Isteni Rend elismerésével eljön a megnyugvás.

A BECSÜLETESSÉG az élet, a tudomány, a törvény és a társadalmi irányítás minden torzulására megoldást hoz. Csak addig tudsz haladni, ameddig a becsületességed visz!

Az IGAZSÁG minden civilizáció és kultúra fennmaradásának alapja. Ha megszűnik a becsületesség, a civilizáció összeomlik! Ha nincs igazság, bizalom sincs! A bűnözés ott virágzik, ahol eluralkodott az igazságtalanság.

A KEDVESSÉG nem csak jótékonyági gesztus a gyengék vagy a rászorultak felé. Jóságod erősödik a kedvességed által. A kedvesség az élet szíve, az teszi az életet elviselhetővé, értelmessé és élvezetessé.

Az ember elsődleges tudatossága az EGYSEG, amely szerint csak egy Isten létezik, ő az egyetlen hatalom, az egyesítő erő életünk folyamán. Ahol ez az egység a legfontosabb, ott csak a jót lehet befogadni! Ahogyan a víz is csak egyfelé képes folyni, a jóság is arrafelé tart, ahol befogadást nyer. Az Istennel való egységben minden hatalommal rendelkezünk, amire életünk beteljesüléséhez, az örökléthez szükségünk van!

Ha minden ember tudná az egységet, a szeretetet, az életet, az elismerést, a becsületességet, az igazságot és a kedvességet használni, hatásukra megtapasztalhatnánk az EGYÜTTÉRZÉST, amely a lélek igaz tudása, s akkor örökre megszabadulnánk a Trianon traumától.

Batta György, Felvidék.ma (Elhangzott a nemzeti összetartozás napján Balassagyarmaton, a Palóc ligetben.)